

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7228/2025
17.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Ђурђевић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., и ВВ из ..., кога заступа Радислав Маравић, адвокат из ..., ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 154/25 од 19.03.2025. године, у седници одржаној 17.07.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж2 154/25 од 19.03.2025. године у делу којим је одлучено о решењу Вишег суда у Панчеву П2 15/23 од 14.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж2 154/25 од 19.03.2025. године у делу којим је одлучено о решењу Вишег суда у Панчеву П2 15/23 од 28.11.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Панчеву П2 15/23 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке тужба тужиоца се сматра повученом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом ВВ на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 271.125,00 динара.

Решењем Вишег суда у Панчеву П2 15/23 од 28.11.2024. године одбијен је као неоснован предлог тужиоца за враћање у пређашње стање.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 154/25 од 19.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена решења и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени ВВ је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано решење на основу члана 408., у вези члана 420. став 1., 2. и 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца изјављена против дела решења донетог у другом степену којим је одлучено о решењу првостепеног суда од 14.11.2024. године дозвољена али да није основана, док ревизија тужиоца изјављена против решења донетог у другом степену којим је одлучено о решењу првостепеног суда од 28.11.2024. године није дозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списма на рочиште за главну расправу заказано за 14.11.2024. године није приступио пуномоћник тужиоца који је био уредно обавештен о дану и часу одржавања рочишта за главну расправу, као ни тужена ББ која је уредно обавештена о дану и часу одржавања рочишта за главну расправу док је приступио пуномоћник туженог ВВ али није захтевао да се рочиште одржи због чега је првостепени суд донео решење да се тужба сматра повученом с позивом на одредбу члана 311. став 2. ЗПП. Наведено решење је потврђено побијаним другостепеним решењем.

По оцени Врховног суда нижестепени судови су правилно поступали када су донели решење којим се сматра да је тужба повучена применом члана 311. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 311. став 2. ЗПП прописано је да ако са рочишта за главну расправу неоправдано изостане тужилац и тужени или одбију да расправљају тужба се сматра повученом из које одредбе произилази да претпоставка повлачења тужбе наступа због изостанка уредно позваног тужиоца и туженог односно ако они одбију да расправљају. Како је у конкретном са рочишта за главну расправу заказано за 14.11.2024. године изостао пуномоћник тужиоца, а његов изостанак суд није сматрао оправданим јер није дозволио враћање у пређашње стање, као и тужена ББ а присутни пуномоћник туженог ВВ је одбио да расправља то су правилно оценили нижестепени судови да су испуњени услови из члана 311. став 2. ЗПП за наступање законске претпоставке о повлачењу тужбе.

Из наведених разлога применом одредбе члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије изјављене против решења другостепеног суда којим је одлучено о решењу првостепеног суда од 28.11.2024. године којим је одбијен предлога тужиоца за враћање у пређашње стање у смислу члана 420. став 1. и 6., у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца у делу који се односи на ово решење није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.). Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се

поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП). У конкретном случају решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање није решење којим се поступак правноснажно окончава због чега ревизија против тог решења у смислу члана 420. став 1. и 2. ЗПП није дозвољена и због чега је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**